

DE BRUID IN HET BOEK RUTH (3)

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, in dit deel van onze studie over de geestelijke opgang van de Bruid van Christus volgens het boek Ruth zullen we zien, dat God Zijn wedergeboren kinderen overvloedig wil zegenen. Ook zullen we ontdekken hoe we Gods zegeningen moeten aanwenden.

Gods grote zegeningen

Broeders en zusters, als we ons oprecht hebben bekeerd en wedergeboren zijn en hebben besloten om Jezus voor altijd te volgen en te dienen, dan zal Hij ons toerusten met de Heilige Geest. Jezus weet dat wij de geweldige Opstandingskracht en leiding van de Heilige Geest absoluut niet kunnen missen. Daarom zal Hij ons opmerkzaam maken op Zijn Geest, de hemelse Helper. En als wij naar Deze verlangen, dan zal Hij ons de Heilige Geest geven. Niet met mate, maar met overvloedige stromen van levend water. Want één van de heerlijke gevolgen van Jezus' Hemelvaart was, dat Hij de Heilige Geest heeft uitgestort over Zijn discipelen (Hand. 2:1-4, 33).

Hoe wonderlijk en profetisch is dan Boaz' uitspraak tegen Ruth in Ruth 2:9b – *“..... Als u dorst, zo ga tot de vaten, en drink van hetgeen de jongens zullen geschept hebben.”* Wat een overeenkomst met de woorden van Jezus in Joh. 7:37-39 gericht aan hen, die verlangen naar de doop met de Heilige Geest: *“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)”* Jezus zei dit tegen allen, die Hem willen volgen en in schaduwbeeld zei Boaz dit tegen Ruth, die zo ijverig werkte op het veld in het snikhete, zomerse Israël: *“Heb je dorst gekregen van alle arbeid? Kom dan tot Mij en drink van het levende water van de Heilige Geest! Want zonder dat frisse water hou je het niet vol in de hitte van de dag en onder de druk van de omstandigheden. Kom tot Mij en drink, wordt verkwikt en versterkt!”*

Broeders en zusters, ook de doop en de vervulling met de Heilige Geest mogen we terugzien in de studie over de Israëlitische Tabernakel. Want het ingaan door de Deur en het betreden van het Heiligdom van de Tabernakel verwijst hiernaar. Voor de goede orde wil ik u echter nog maar eens op het volgende wijzen:

In de tijden van het Oude Testament mochten alleen priesters het Heiligdom van de Tabernakel betreden. Het Allerheiligdom, waar God woonde, mocht slechts door de Hogepriester worden betreden en dan ook nog maar éénmaal per jaar op de grote Verzoendag. Toen Jezus echter aan het kruis stierf, scheurde het Voorhangsel en werd de weg naar Gods troon geopend. Ieder wedergeboren kind van God mocht voortaan en mag nu op elk moment van de dag voor Gods troon verschijnen en tot Hem naderen. Dat heerlijke recht heeft hij of zij gekregen, óók als men (nog) niet met de Heilige Geest is vervuld. De Weg tot God de Vader is nu geopend. De Tabernakel behoudt desondanks nog zijn waarde. Niet als Wet, maar als een leidraad van Gods wil voor ons geestelijk leven. Wanneer we ons bijvoorbeeld bepalen bij de Heilige Geest,....., wel, ..., als wij een heilig en voor Jezus afgezonderd leven willen leven (dus het Heiligdom willen betreden), dan acht God het noodzakelijk om met de Heilige Geest vervuld te worden (door de Deur naar binnen te gaan).

In Ruth 2:10 lezen we over de diepe dankbaarheid, die toen het hart van Ruth vervulde. Dan denk ik terug aan de overweldigende vreugde in mijn eigen hart, toen ik de vrijmaking en vergeving van mijn oude leven ervoer en Jezus mij doopte met de Heilige Geest. Woorden schoten mij tekort om Hem te loven en te prijzen en te danken. Dagenlang stroomde mijn hart over van vreugde, als ik alleen maar dacht aan Jezus en aan Zijn genade. Dat Hij, de

grote God, Koning en Schepper, aandacht aan mijn miserabele leven had geschonken en mij genade had geschonken, was voor mij en is voor mij ook nu nog steeds onbegrijpelijk. Wie was ik en wie ben ik, dat de Allerhoogste aan mij heeft gedacht en aandacht voor mij had en mijn viezigheid reinigde met Zijn eigen kostbare, dierbare, reine Bloed?

Ruth 2:10 – *“Toen viel zij op haar aangezicht, en boog zich ter aarde, en zij zeide tot hem: Waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, dat gij mij kent, daar ik een vreemde ben?”*

Zelfs de grote apostel der liefde Johannes kende niet het antwoord op de vraag, waarom God juist zondaren als ons heeft aangenomen, maar hij wist wel wat God had bewogen.

1 Joh. 4:10 – *“Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden.”*

God werd bewogen door Zijn Liefde voor ons. Onbegrijpelijk!

Uit de woorden van Boaz en Ruth's reactie in Ruth 2:12-13 mogen we verstaan, dat Jezus' zegeningen niet uitsluitend de doop en de vervulling met de Heilige Geest betreffen. Jezus wil ons vertroosten en intiem tot ons hart spreken en Hij wil ons duidelijk maken dat ons een volmaakte beloning wacht. Ja, ieder die in wil stappen, zal een hechte en heerlijke relatie met Jezus mogen ervaren. Een innige relatie van vertroosting en versterking en de hoop op eeuwige vreugde straks bij Hem in de hemel.

Ruth 2:12-13 – *“De HEERE vergelde u uw daad en uw loon zij volkomen, van den HEERE, den God Israëls, onder Wiens vleugelen gij gekomen zijt om toevlucht te nemen! En zij zeide: Laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer, dewijl gij mij getroost hebt, en dewijl gij naar het hart uwer dienstmaagd gesproken hebt, hoewel ik niet ben, gelijk een uwer dienstmaagden.”*

Broeders en zusters, welke troostende woorden sprak Boaz toch tot Ruth en wat een geweldige belofte, namelijk een volmaakte beloning van de Heer. Zo spreekt Jezus ook tot ons, als wij onze schuilplaats en toevlucht bij Hem zoeken. Dan geeft Hij ons troost en de belofte van verlossing en een volkomen loon. Dan pas ons nog slechts om ons, net zoals Ruth deed, diep te vernederen. Lager dan de andere dienstmaagden!

Voortaan mogen wij dagelijks genieten van de gemeenschap met Jezus, als wij eten van het levende Brood uit de hemel en drinken van de vreugdewijn van Zijn Bloed. Maar we mogen ook tijdens de Heilig Avondmaalvieringen in onze gemeenten, gemeenschap hebben met het gebroken Lichaam van Jezus en met Zijn gestorte Bloed. Want dit waren Boaz' woorden in Ruth 2:14 – *“Als het nu etenstijd was, zeide Boaz tot haar: Kom hier bij, en eet van het brood, en doop uw bete in den azijn (d.w.z. zure wijn vermengd met olijfolie). Zo zat zij neder aan de zijde van de maaiers, en hij langde haar geroost koren, en zij at, en werd verzadigd, en hield over.”*

Wat een heerlijke parallel met Jezus' woorden in Joh. 6:35, 53-54 – *“En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten..... Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelf. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage.”*

Ruth mocht het brood van Boaz eten. Het was zijn uitdrukkelijke verlangen, dat Ruth zijn brood en zijn geroosterde koren at. Ja, zij mocht een dubbele portie ontvangen. Want zij mocht van het brood van Boaz eten, maar tevens van het geroosterde koren. En Ruth ervoer volkomen verzadiging. Zij hield zelfs over!

Dit is ook Jezus' zegen voor de Bruid. De Bruid mag eten van Jezus, het levende Brood (het Woord) van God. Zij mag zelfs de dubbele portie van het Woord ontvangen en eten.

In schaduwbeeld zien we hier duidelijk de verwijzing naar de Tafel der Toonbroden in het Heiligdom van de Tabernakel, namelijk naar de gemeenschap met het Woord van God aan de Tafel des Heren.

En welk een overvloed had Boaz voor Ruth vervolgens nog in petto! Want toen Ruth na etenstijd weer opstond om korenaren op te gaan rapen, werd in Boaz' opdracht bewust koren voor haar achtergelaten. Zo moet u weten, broeders en zusters, dat hetgeen dat in Israël bij het oogsten bleef liggen, voor de armen was bestemd. Zij mochten het oprapen! Maar nu werd er bewust koren voor Ruth achtergelaten. Dit was dus haar bovenwettelijke deel. Zij ontving opnieuw een dubbele portie. Ruth 2:14-16 – *“Als het nu etenstijd was, zeide Boaz tot haar: Kom hier bij, en eet van het brood, en doop uw bete in den azijn. Zo zat zij neder aan de zijde van de maaiers, en hij langde haar geroost koren, en zij at, en werd verzadigd, en hield over. Als zij nu opstond, om op te lezen, zo gebod Boaz zijn jongens, zeggende: Laat haar ook tussen de garven oplezen, en beschaamt haar niet. Ja, laat ook allengskens van de handvullen voor haar wat vallen, en laat het liggen, dat zij het opleze, en bestraft haar niet.”*

In Deel 2 hebben we verstaan, dat het oprapen van aren op het arbeidsveld verwijst naar het winnen van zielen voor Jezus en het hoeden van de schapen. Ook hierin ontving Ruth (de Bruid) een dubbele zegen.

Broeders en zusters, is God niet bovenmate goed voor Zijn kinderen? Prijst Hem voor altijd voor Zijn goedheid en genade. Hij wil ons overvloedig zegenen en uit het voorgaande begrijpen we nu ook waarmee. Namelijk met de levende wateren van de Heilige Geest, met de overvloed van het levende Brood (Jezus, het Woord) en met een overvloed aan zielen.

De goede reactie op de zegeningen

Broeders en zusters, Ruth ontving dus uit de hand van Boaz grote zegeningen. Ook de Bruid ontvangt grote zegeningen van God.

Maar vervolgens is het nu van belang, wát er met die zegeningen gaat gebeuren. Wát wij met al die (geestelijke en/of materiële) zegeningen gaan doen. Voelen wij ons zelfvoldaan omdat God ons heeft gezegend? Worden we hoogmoedig als veel nieuwe zielen onze kerk binnenkomen? Voelen we ons wellicht zelfs beter dan de anderen? Houden wij egoïstisch alles voor onszelf? Of gebruiken we slechts datgene wat wij nodig hebben en delen we in alle nederigheid onze overvloed uit aan behoeftigen?

De juiste handelwijze lezen we in Ruth 2:17-18 – *“Alzo las zij op in dat veld, tot aan den avond; en zij sloeg uit, wat zij opgelezen had, en het was omtrent een efa gerst. En zij nam het op, en kwam in de stad; en haar schoonmoeder zag, wat zij opgelezen had; ook bracht zij voort, en gaf haar, wat zij van haar verzadiging overgehouden had.”*

Ruth bracht voort en gáf wat zij van haar verzadiging had overgehouden. Ruth deelde van haar zegeningen uit. Geliefde broeders en zusters, als de Heiland ons zegent met een goed salaris, dan is het niet de bedoeling dat wij steeds maar weer alles voor onszelf gebruiken. Hij geeft ons dat grote salaris, opdat wij de mensen in onze omgeving, die tekort komen, zullen zegenen. En ook als de Heiland ons zegent met veel boodschappen uit het Woord van God, dan is het niet Zijn bedoeling dat wij datgene wat wij hebben gehoord en waarvan wij hebben genoten, voor onszelf houden. Neen, Hij wil dat wij dat levende Brood uit de hemel, net zoals Ruth deed, uitdelen aan andere hongerige zielen. Hij wil dat we de nieuwe zielen in onze kerk niet verwaarlozen, maar hen voeden en begeleiden. Laten we zijn als dat ene kleine jongetje, die zijn vijf broodjes en twee visjes aan Jezus beschikbaar stelde (Joh. 6: 1-15), zodat Hij daarmee een schare van duizenden mensen kon voeden. Als we uitdelen van onze overvloed, dan verspreiden wij het Licht van Jezus, dan schijnen wij als de gouden Kandelaar in het Heiligdom. Maar ook zal Jezus het uitgedeelde dan vermenigvuldigen, zodat veel zielen worden gevoed met het levende Brood.

Ruth voedde dus haar schoonmoeder Naomi met het graan, dat zij had verzameld. Haar handelwijze was profetisch! Immers, Naomi is een geestelijk schaduwbeeld van het in de eindtijd herstelde Israël, terwijl Ruth een schaduwbeeld is van de Gemeente, de Bruid. God wil dat de Gemeente barmhartigheid zal betonen aan Israël, ernstig voor hen zal bidden, en

alle ontvangen zegeningen met hen zal delen. In het bijzonder de zegeningen van het koren, het levende Brood van het Woord van God uit de hemel. Dit mogen we zo duidelijk lezen in Rom. 11:30-32 – *“Want gelijkerwijs ook gijlieden (NB, de bekeerde heidenen die nu deel uitmaken van de Gemeente) eertijds Gode ongehoorzaam geweest zijt, maar nu barmhartigheid verkregen hebt door dezer ongehoorzaamheid (NB, de ongehoorzaamheid van Israël); Alzo zijn ook dezen nu ongehoorzaam geweest, opdat ook zij (NB, Israël) door uw barmhartigheid zouden barmhartigheid verkrijgen. Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn.”*

God wil dat Israël barmhartigheid zal verkrijgen door ónze barmhartigheid. Paulus sprak in Rom. 11:11b zelfs, dat de heidenen die Jezus hebben aangenomen, het gevallen Israël tot geestelijke jaloersheid zullen moeten brengen door hun totaal veranderde karakters en hun innige relatie met God: *“.....; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.”*

Als dit gebeurt, dan wordt Jes. 8:18 vervuld: *“Ziet, ik en de kinderen, die mij de HEERE gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israël, van den HEERE der heirscharen, Die op den berg Sion woont.”*

Ik en de kinderen, die mij de Heer gaf, zullen tot tekenen en wonderen in Israël zijn. Jes. 8 staat weliswaar in een andere context, maar vers 18 is naar mijn mening ook profetisch voor deze tijd. Want *“ik en de kinderen”* kan verwijzen naar Jezus en de Bruid, de Gemeente van bekeerde Joden en heidenen. De Gemeente zal in de eindtijd voor heel Israël tot een wonder en een teken van God worden.

Ja, God is goed! Hij zal ons overvloedig zegenen als wij ijverig en getrouw zijn. Hij zal ons nog meer zegenen als wij van onze overvloed uitdelen aan behoeftigen en aan Israël. Dan zal Hij een geweldig wonder verrichten, namelijk de voltooiing van de Bruid van Christus. Openb. 21:9b-11a – *“.....: Kom herwaarts, ik zal u tonen de Bruid, de Vrouw des Lams. En hij voerde mij weg in den geest op een groten en hogen berg, en hij toonde mij de grote stad, het heilige Jeruzalem, nederdalende uit den hemel van God. En zij had de heerlijkheid Gods,.....”*

Geliefde broeders en zusters, het kan dus niet anders dan dat ook het laatste schriftgedeelte in de bijbelverkondiging van vandaag het belang van ijver en getrouwheid onderschrijft.

Ruth 2:23 – *“Alzo hield zij zich bij de maagden van Boaz, om op te lezen, totdat de gerste-oogst en tarweoogst voleindigd waren; en zij bleef bij haar schoonmoeder.”*

Ruth bleef tot het laatst haar verzamelde overvloed ijverig aan haar schoonmoeder Naomi uitdelen. Zij bleef trouw, tótdat zowel de gerste- als de tarweoogst geheel waren beëindigd. Dit maakt ons duidelijk, dat de Bruid tot het einde toe trouw zal blijven aan Jezus' opdracht om het Evangelie te verkondigen tot aan de uiteinden der wereld (ook aan Israël) en zoveel mogelijk zielen voor Zijn Koninkrijk te verzamelen. Ook wordt duidelijk dat zij tot aan het einde naast en achter Israël zal blijven staan.

Maar tóch verlangt God nóg meer van ons. Hij verlangt ook, dat wij ons zullen heiligen (dat wil zeggen, zullen afzonderen voor Hem) en in heiligmaking zullen groeien. Want Hij weet, dat wij zonder kruisiging van ons vlees, zonder het volkomen prijsgeven van onze oude natuur en ons oude karakter, niet in staat zullen zijn om het einddoel te bereiken. Op dit onderwerp wil ik volgende week ingaan, in het vierde en laatste deel van deze studie.

Moge de Heiland u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)